

**Norbert
(1085-1134)**

Ajunge subdiacon și se oprește aici. Este o vreme în slujba Arhiepiscopului de Koln, apoi îl urmează pe împăratul Henric al V-lea. Duce o viață nedemnă de un om al Bisericii până când are o experiență care îl face să-și schimbe viața. Își reia studiile, este hirotonit preot și începe să călătorească și să predice creștinilor, dar mai ales preoților.

În 1120 se stabilește la Laon în Franța, unde împreună cu câțiva însoțitori înființează un ordin religios, cel al premonstratensilor. Aceștia se ocupă în principal cu predicarea în exteriorul mănăstirii.

În 1126 devine Arhiepiscop de Magdeburg. Este proclamat sfânt de Papa Grigore al XIII-lea în 1582.

*Calendarul săptămânii
2-9 iunie 2019*

- 2 D **DUMINICA A VII-A A PAȘTELUI**; Ss. Marcellin și Petru, m.
- 3 L Ss. Carol Lwanga și îns. m. **
- 4 M Ss. Zotic, Atal, Camasie și Filip de la Niculițel, m. **; Francisc Caracciolo, pr.
- 5 M Sf. Bonifaciu, ep. m. **
- 6 J Sf. Norbert, ep. *
- 7 V Sf. Robert, abate
- 8 S Sf. Medard, ep.
- 9 D **DUMINICA RUSALIILOR**; Sf. Efreim, diacon inv.; Sf. Fec. Maria a Harurilor

Gândul săptămânii

“Niciun lucru care privește sufletul nu poate fi neînsemnat.” (Fericitul Vladimir Ghika)

© 2019 don Giovanni Bertì

2 iunie 2019 • DUMINICA A VII-A A PAȘTELUI • Ss. Marcellin și Petru, m.

LECTURA I

Îl văd pe Fiul Omului stând la dreapta lui Dumnezeu.

Citire din Faptele Apostolilor 7,55-60

În zilele acelea, Ștefan, plin de Duh Sfânt, cu ochii îndreptați spre cer, a văzut gloria lui Dumnezeu și pe Isus stând la dreapta lui Dumnezeu și a zis: “Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul Omului stând la dreapta lui Dumnezeu!” Atunci ei, strigând cu glas puternic, și-au astupat urechile și s-au năpustit împreună asupra lui și, scoțându-l din cetate, aruncau cu pietre asupra lui. Martorii și-au pus hainele la picioarele unui tânăr numit Saul. Și, în timp ce îl loveau cu pietre, Ștefan a strigat, zicând: “Doamne Isuse, primește duhul meu!” Apoi, căzând în genunchi, a strigat cu glas puternic: “Doamne, nu le socoti păcatul acesta!” Și, spunând aceasta, a adormit.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 96(97),1 și 2b.6 și 7c.9 (R.: 1a)

R.: Domnul stăpânește, să se bucure pământul!

sau:

Aleluia.

Domnul stăpânește, să se bucure pământul, toate insulele să tresalte de veselie! Dreptatea și judecata sunt temelii stăpânirii sale. **R.**

Cerurile fac cunoscută dreptatea lui și toate popoarele îi văd mărirea. Să cadă în genunchi în fața lui toți zeii! **R.**

Căci tu, Doamne, ești Cel Preaînalt peste tot pământul și tu ești cu mult mai presus decât toți zeii. **R.**

LECTURA A II-A

Vino, Doamne Isuse!

Citire din Apocalipsul sfântului apostol Ioan 22,12-14.16-17.20

Eu, Ioan, am auzit o voce zicându-mi: "Iată, eu vin curând și răsplata mea este cu mine, ca să dau fiecăruia după ceea ce a făcut! Eu sunt alfa și omega, cel dintâi și cel din urmă, începutul și sfârșitul. Fericiți cei care își spală hainele ca să aibă putere asupra pomului vieții și să poată intra prin porți în cetate! Eu, Isus, l-am trimis pe îngerul meu ca să mărturisească acestea înaintea voastră și înaintea Bisericilor. Eu sunt rădăcina, neamul lui David, steaua cea care strălucește, aceea de dimineață". Și Duhul și mireasa spun: "Vino!" Iar cel care aude să spună "Vino!" Și cel căruia îi este sete, cel care vrea să primească apa vieții în dar, să vină! Cel care dă mărturie spune acestea: "Da, voi veni curând!" "Amin. Vino, Doamne Isuse!"

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Cf. In 14,18

(Aleluia) "Nu vă voi lăsa orfani, spune Domnul. Mă duc și voi veni la voi și se va bucura inima voastră". (Aleluia)

EVANGHELIA

Să fie desăvârșiți în unire.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 17,20-26

În acel timp, Isus, ridicându-și ochii spre cer, s-a rugat, zicând: "Tată sfânt, nu mă rog numai pentru ei, ci și pentru cei care vor crede în mine, prin cuvântul lor, ca toți să fie una, după cum tu, Tată, ești în mine și eu în tine, ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că tu m-ai trimis. Iar eu le-am dat gloria pe care mi-ai dat-o, ca ei să fie una, după cum noi suntem una: eu în ei și tu în mine, ca să fie desăvârșiți în unire, încât să cunoască lumea că tu m-ai trimis și i-ai iubit pe ei, așa cum m-ai iubit pe mine. Tată, vreau ca acolo unde sunt eu să fie cu mine și cei pe care mi i-ai dat, ca să vadă gloria mea, pe care mi-ai dat-o, pentru că tu m-ai iubit înainte de întemeierea lumii. Tată drept, lumea nu te-a cunoscut, dar eu te-am cunoscut, iar aceștia au cunoscut că tu m-ai trimis. Eu le-am revelat numele tău și-l voi revela pentru ca iubirea cu care m-ai iubit pe mine să fie în ei și eu în ei".

Cuvântul Domnului

Odată cu Înălțarea la cer, Isus Cristos și-a redobândit locul de mărire de-a dreapta Tatălui (Mc 16,19). Întronat alături de Tatăl, Isus poate de aici înainte să-și exercite domnia asupra Împărăției lui Dumnezeu, care este o Împărăție veșnică și universală.

Textul evanghelic al duminicii a șaptea a Paștelui ni-L înfățișează pe Isus în atitudine de mijlocire în favoarea atât a celor care l-au urmat de-a lungul vieții sale pământești și pe care i-a lăsat să-i continue lucrarea de vestire a Cuvântului, cât și a acelor care vor asculta cuvintele lor și vor crede în El. Este surprinzător acest mod de a se ruga. Isus îi are în vedere și pe cei care de-a lungul istoriei vor crede și se vor atașa de Isus Cristos, fie că aparțin poporului ales, fie că provin din alte popoare. Toți aceștia vor forma noul Popor al lui Dumnezeu pe care Isus îl adună și îl conduce ca un Bun Păstor.

Traducerea noastră spune că Isus se roagă pentru toți cei care vor crede în El. Această formă de viitor este totuși inutilă întrucât în textul grec original verbul este la participiu prezent: Isus se roagă dinainte pentru cei care cred „acum”, în secolul I ca și în 2013, ca și cum toți cei care cred, indiferent de momentul istoric în care se află, se află deja în fața Lui.

În centrul rugăciunii sale se află un strigăt: Toți să fie una... Acest strigăt are, pentru noi, aspectul dureros al unei speranțe ecumenice: când vor redeveni creștinii una? Trebuie, însă, să notăm faptul că Evanghelia Sfântului Ioan (spre deosebire de Epistole) nu oferă un context al vreunei comunități în criză căreia această rugăciune să-i dea de gândit. Mai mult, această expresie de a fi „una”, la Sfântul Ioan depășește cu mult ideea unei coeziuni comunitare dintr-o anumită „parohie”. Prin urmare, ar fi mai curând vorba aici de acea unitate dintre Tatăl și Fiul în sânul Sfintei Treimi. De altfel, expresia ei să fie în chip desăvârșit una înseamnă, în mod literal, ei să fie impliniți în unitate. Ca și cum Isus ar voi să spună că noi nu vom fi nicicând noi înșine decât atunci când am realizat între noi această unitate divină.

Iată un adevărat proiect pentru unitatea creștină care depășește cu mult simpla obținere a unui consens. Dar această unitate, conform lui Isus, are într-însa putere de probatorie: ea va spune cu claritate lumii că Evanghelia este adevărată și că noi suntem iubiți de către Tatăl la fel de mult ca și Fiul.

Pr. dr. Tarciziu Șerban